

1289 7. Marts 1899. I. Beh. af Lovf. om Foranst. t. Genopf. af Kristiansborg Slot. 1290

det er klogt at kaste dette Spørgsmaal ind i Diskussionen i dette Øjeblik, og tror man, at en Diskussion om dette Spørgsmaal i det hele taget er til Gavn for nogen? Dette er Spørgsmaal, jeg slet ikke skal indlade mig paa at besvare, jeg henstiller dem kun til Overvejelse. Jeg skal kun sige, jeg har mine stærke Tvivl, men Ministeriet kan jo forsøge. Jeg har ikke noget imod, at Forsøget gøres, og jeg skal tilføje, at jeg skal ikke i nogen Maade tilraade, at man modsætter sig, at Forsøget bliver gjort.

Om selve Realiteten skal jeg kun gøre en Bemærkning endnu, nemlig den, at jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i, at den Maade, hvorpaa Summen skal tilvejebringes, nemlig gennem et Præmielaan, er jeg afgjort imod. Vi laane og laane og spekulere i Statslaan baade ved den ene og den anden Sag, ikke blot naar vi skulle bygge Jærnbaner, men ogsaa naar vi skulle bygge et nyt Teater, og naar vi nu skulle rejse Slottet, skulle vi ogsaa gaa til Statslaan og endda til et Lotteri-laan. En saadan Løsning af Spørgsmaalet vil jeg absolut være imod. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Mundberg: Jeg kan ikke nægte mig til en Begyndelse at sige, at det forekommer mig, at dette Spørgsmaal ikke staar i nogen absolut nøje Forbindelse med Storpolitik. Nu har denne Ruin ligget i 14 Aar, og jeg kan ikke se rettere, end at det er aldeles ikke noget storpolitisk Spørgsmaal, om den skal blive liggende eller ej, men jeg synes, det er en rent praktisk Opgave, en Opgave, som det kun gælder om at faa løst paa en saa fornuftig Maade som muligt, og som fornuftigvis ikke har noget med Storpolitik at skaffe. Jeg tror, det maa anerkendes, at et Forslag om en Kommissions Nedsættelse er forelagt, thi Ruinen kan dog ikke vedblive at henligge i den Tilstand, hvori den ligger. Jeg vil dog tillade mig at foreslaa nogle Ændringer med Hensyn til Kommissionens Sættelse og Forretningsomraade, om jeg saa maa sige. Ligeledes maa jeg i Samstemning med de foregaaende ærede Talere sige, at den Henvisning i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man kan tilvejebringe

Beløbet ved Præmielaan, kan jeg ikke slutte mig til. Det forekommer mig i det hele taget tvivlsomt, om Folk i Almindelighed ville forstaa, at de, naar der bliver udbudt en Præmieobligation eller et Bevis, hvad man nu vil kalde det, paa 20 Kr., og de betale 20 Kr. derfor, da kun faa et Papir, der er 10 Kr. værd. Det kunde jo tænkes, at ivrige Folk, særlig i Provinserne og maaske ogsaa i Kjøbenhavn, der kunde ønske Slottet genopført, vilde tage fejl og muligvis ogsaa vilde kunne faa eventuelle Købere til at tage fejl med Hensyn til, hvor stor en Værdi de faa for deres 20 Kr. Jeg mener derfor, at vi skulle undgaa at komme ind paa et saadant Præmiesystem, saa meget mindre, som vore finansielle Forhold jo paa ingen Maade ere af en saadan Beskaffenhed, at de tvinge os til at gribe til den Slags Midler. I Stedet for dette, der her er Tale om, nemlig eventuelt at rejse et Præmielaan til Slottets Genopførelse, havde jeg langt hellere set, lad mig indskyde den Bemærkning her, skønt den ikke vedkommer Sagen, at der var blevet forelagt et Forslag om Ophævelse af Klasselotteriet og andre Lotterier her i Landet, thi jeg anser det for helt urigtigt, at Staten har med saadanne Ting at gøre. Jeg skal altsaa tillade mig at henstille til det høje Ting og det eventuelle Udvalg, at det tager Stilling mod, at Præmieobligationssystemet lægges til Grund for det, der skal gøres ved Ruinen.

Dernæst skal jeg sige, at jeg kunde ønske Sættelsen af Kommissionen noget anderledes end foreslaaet. Jeg kunde ønske, at § 1 kom til at lyde paa, at der til Drøftelsen og til at stille Forslag om, hvad der bør foretages med Ruinen paa Slotspladsen, nedsættes en Kommission bestaaende af 15 Medlemmer, nemlig 3 udnævnte af Kongen, Formændene og Viceformændene i Rigsdagens 2 Afdelinger, et Medlem af Kjøbenhavns Magistrat, Formanden og Næstformanden i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, et af Højesteret valgt Medlem og 2 af Kunstakademiet valgte Arkitekter. Kommissionen vælger selv sin Formand. Med Hensyn til § 2 kunde jeg ønske at henstille til det højtærede Ting og det eventuelle Udvalg, at de vilde forandre den saaledes, at